

И я скоро той получва
Отъ своята Елена
После той ѝ поцалува
Бузата червена
И Елена се усмихва
Съ радость упоена.
Тѣй живѣха щастливо
Двамага младѣжи,
На вредъ весело и живо,
Безъ никакви грижи.
Скоро сѣдбата премѣни
Тѣхнитѣ надѣжди,
И двама пострадаха отъ
Лошави прѣмѣжди
Кога ще се злия дяволъ
Мѣжду нази втика;
Той испита дѣдо пона,
непита патрика.
Той своето чѣрно цѣрство
за да си прослави;
какво нѣщо мѣжду нази
Проклѣтия прави.
Въ свѣта има много хора,
Груби и низкожни
Ижлни съ лошави пороци
Съ злини всѣвъзможни.
Юмеръ беше всѣ отъ тази
Лошава порода
Нѣго беше породила
Адската утроба.
Той бе човѣкъ на злинитѣ,
Грубъ, не благодаренъ;